

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Een jaar lang toveren met
Kolletje & Dirk

|.s

lente * zomer * herfst * winter

slapen in een tentje

Kolletje zit aan de tuintafel te kleuren als papa thuiskomt. Ze rent naar de garage.

‘Hoi, lieve papa!’

‘Ha, die Kollebol!’

Mama komt er ook aan met Kees op haar arm.

‘De hele familie compleet,’ zegt papa lachend. Hij geeft iedereen een zoen. Dan opent hij de achterbak en haalt er een pak uit.

‘Wat heb je daar?’ vraagt Kolletje.

‘Een tentje. Ze lagen bij de supermarkt en kosten bijna niets. Ik dacht dat het leuk was voor jou en Dirk om een keertje in de tuin te kamperen en ’s nachts in te slapen.’

Ze lopen de tuin in en papa rolt het tentje uit.

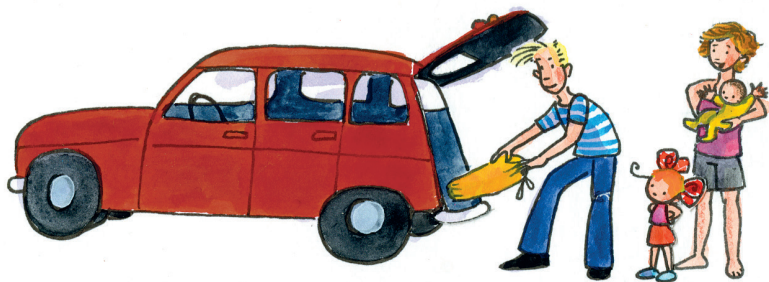
‘Maar Dirk is een dagje weg,’ zegt Kolletje.

‘Dan kun je er toch ook wel alleen in slapen?’

Mama schudt haar hoofd. ‘Hans, ze is pas vier.’

‘Bijna vijf,’ zegt Kolletje snel.

‘Veel te klein om ’s nachts alleen in een tent in de tuin te slapen,’ vindt mama.

Kolletje knikt. 'Ik durf ook niet, want 's nachts komen er monsters.'
Papa en mama lachen.

'Nou, zo erg is het nou ook weer niet,' zegt mama.
'Kladdepad kan komen.'
Mama kijkt verbaasd. 'Wie is Kladdepad?'
'Een monster waar papa over verteld heeft.'
'Hans, wat vertel je voor enge verhalen aan Kolletje?'
Papa wordt een beetje rood. 'Ach, ik had een leuk verhaal-tje bedacht.'

'Monsters bestaan natuurlijk niet, Kolletje,' zegt mama.
Papa grijnst.

Kolletje kijkt haar vader aan. 'Papa, jij kunt toch bij me komen slapen in de tent? Dan ben ik niet meer bang.'

Mama lacht. 'Ja, Hans, ga jij maar fijn in dat tentje liggen met Kolletje.'

'Nou, dat vind ik heus wel leuk,' beweert papa. 'In huis is het 's nachts heel warm, maar in zo'n tentje is het lekker koel. We gaan het doen, Kol.'

Papa zet het tentje op het grasveld op. Mama gaat koken. Kolletje houdt haar broertje in de gaten.

Hij zit op het gras en
kijkt naar papa.
Als het tentje staat,
mogen Kolletje en
Kees er even
in spelen.

'Jeetje, wat
gaaf, zeg!' roept Kolletje.

Papa gaat naar binnen om de slaapmatjes en slaapzak-
ken op te halen. Als de kampeerspullen klaar zijn voor de
nacht, is het eten ook klaar. Het weer is zo
mooi dat ze lekker aan de tuintafel eten.

Daarna mag Kolletje extra lang opblijven,
omdat ze vakantie heeft. Toch is het nog licht
als ze naar bed moet. Ze rent met haar blote
voeten over het gras met drie dingen in haar
armen. Een zaklampje, Waffie en haar toversok-
ken. Ze kruipt het tentje in.

Papa en mama komen er even bij
liggen. Dat is heel krap, maar ook
erg gezellig. Mama leest nog een

verhaaltje voor. Deze keer geen
eng verhaal over monsters,
maar over een mier die een
feestje geeft en alle dieren
van het bos uitnodigt.
'Papa, blijf je ook in de
tent?' vraagt Kolletje als
het verhaaltje uit is.

'Ik kom straks. Het is voor mij nog te vroeg, maar we zijn vlakbij. Er kan niets gebeuren. We gaan op het terras zitten en drinken nog een glaasje wijn.'

Kolletje luistert naar de stemmen van papa en mama. Ze kan niet verstaan wat ze zeggen, maar het klinkt heel gezellig. Nu wil ze wel slapen, maar lukt het niet. 'Papa, mama, ik kan niet slapen!' roept ze na een tijdje. 'Ik kom zo meteen,' zegt papa. 'Knijp je ogen maar stijf dicht, dan val je wel in slaap.'

Kolletje probeert het, maar het gaat echt niet. Ze ritst de tent open. 'Ik heb dorst!' roept ze.

Mama haalt een glaasje water.

'Kom je nou, pap?' vraagt Kolletje weer.

'Hans, ga er maar bij liggen,' zegt mama.

Papa zucht. 'Het is nog heel vroeg.' Maar hij gaat toch maar zijn tanden poetsen en zijn pyjama aantrekken. Daarna kruipt hij bij Kolletje in de tent.

Langzaam wordt het donker. Mama is naar binnen gegaan, maar ze heeft de deur niet op slot gedaan voor het geval er iemand moet plassen. Er rijdt een auto door de straat.

'Je hoort wel veel meer in een tentje dan binnen,' moppert papa.

In de verte blaft een hond. Zelfs een fiets die langsrijdt horen ze.

‘Papa, weet je nog in Frankrijk, dat de slakken door de tent kropen?’ vraagt Kolletje.

‘Ja, dat weet ik nog. En dat we buiten iets hoorden.

Dirk dacht dat het een beer of een wolf was, maar het was een muisje.’

Kolletje lacht. ‘Nu gaan slapen, hoor papa.’

‘Ja, moeder,’ zegt papa.

Daar moet Kolletje weer om lachen.

Maar papa blijft woelen en draaien.

Heel voorzichtig trekt Kolletje haar toversokken aan, denkt aan een slapende papa en zegt dan zachtjes:

‘**Katharina Orselia Laetitia.**’

Even later hoort ze papa rustig ademhalen.

Kolletje slaapt bijna als ze ineens weer helemaal wakker wordt. Papa ligt luid te snurken.

Nu lukt het slapen niet meer. Zo zacht als ze kan ritst ze de tent open en sluipt met Waffie naar binnen. Even

later valt ze in haar eigen bed in slaap.

De volgende morgen wordt papa wakker met allemaal jeukende bultjes op zijn hoofd. Kolletje is vergeten de tent dicht te doen en er is een mug naar binnen gevlogen die papa heeft gestoken.

De bulten wegtoveren lukt niet en lachen mag ook al niet.

Als Dirk weer thuis is en bij Kolletje komt spelen, ziet hij papa's hoofd met de rode vlekken.

Papa kijkt heel zielig, maar als Dirk het verhaal hoort moet hij lachen, en Kolletje ook. Zelfs mama en Kees lachen mee.

'We lachen ons een bult,' zegt mama.

